

at forhøje Beløbet betydeligt, uden at det dog fandt Forstaaelse hos den daværende Forsvarsminister. Jeg er ikke i Stand til at oplyse, hvorledes andre tilskadekomne Redningsmænds økonomiske Forhold eller Familieforhold er, men jeg formoder, at de svarer til det Eksempel, jeg har nævnt. Jeg vil derfor gerne have disse Understøttelser forhøjet, saa at de paagældende forstod, at den danske Nation værd-sætter den Virksomhed, de udøver.

Jeg vil dernæst omtale de forældreløse og ulykkeligt stillede Børn. I Virkeligheden er Danmark, som jeg sagde før, naaet vidt i Omsorgen for disse Børn, men jeg vilde dog gerne have, dels at vi skulde gaa noget videre, og dels at vi skulde omlægge Virksomheden, saa at den tog Sigte i en anden Retning end nu. Jeg antager, at hvis vi undersøgte alle de Poster paa Finansloven, der omhandler Bevillinger til forældreløse, forbryderiske og forsømte Børn og til Børn af Enker, som vi maa regne med her, vilde det til-sammen blive et Beløb af op imod 2½ Mill. Kr. Deraf gaar 800,000 Kr. til Børn af Enker, og det er et Beløb, der anvendes udmærket. Jeg vil blot haabe, at det kan blive forhøjet noget, fordi jeg er sikker paa, at det, at man sørger for, at de Børn, der mister deres Fader, ikke dermed mister deres Hjem, men at Moderen bliver sat i Stand til at bevare Hjemmet for Børnene, vil bære saadanne Resultater, at de Penge vil være meget vel anvendte. Men saa er der et mærkeligt Spring mellem disse 800,000 Kr. og den Bevilling, Staten yder i det Øjeblik, Barnet mister ikke blot Faderen, men ogsaa Moderen, saa at det bliver det offentlige, der skal tage sig af Børnene, et Spring i det Beløb, man betaler pr. Barn, for saa vidt Børnene er artige.

Et forældreløst Barn, som skal anbringes af Plejehjemsforeningen — og det er jo det store Tal af de Børn, der mister baade Fader og Moder —, faar et Stats-tilskud af 12 Kr. 50 Øre, ikke aarligt, men alt i alt. Plejehjemsforeningerne faar et Beløb af 12 Kr. 50 Øre for hvert Barn, de anbringer, og da de anbringer mellem 4,000 og 5,000 Børn aarlig, udbetales der altsaa et Beløb af omtrent 65,000 Kr. aarlig til Plejehjemsforeningerne. Paa anden Maade faar Plejehjemsforeningerne et lignende Tilskud til deres almindelige For-maal. Men hvis Børnene ikke er saa heldige at kunne blive anbragt i privat Pleje, men skal anbringes paa et Børnehjem, fordi man mener, at de ikke egn-

sig til at komme ud til private, stiger Statens Tilskud til 50—60 Kr., ikke en Gang for alle, men aarligt. Hvis Børnene saa skejer ud og opfører sig daarligt, saa at de skal anbringes paa Opdragelsesanstalter som Flakkebjerg, Landerupgaard og Bø-gildgaard, stiger Statens Interesse for dem og dens Tilskud til dem til 600—700 Kr. aarlig pr. Barn. Hvis man ikke kan tumle Børnene der, har vi to Statsanstalter — den ene ligger ovre ved Horsens, Braaskovgaard — at anbringe dem paa, og da bliver det, Staten ofrer, naar man medregner Forrentning af disse Anstalter, omtrent 1,000 Kr. aarlig pr. Barn.

Naar man gennemser Listen over de Børn, som findes paa Statens Opdragelsesanstalter, vil man opdage, at næsten intet af disse Børn har haft et Hjem, eller de har haft et daarligt Hjem, de fleste af dem har mistet deres Fader og Moder ganske tidligt. Derfor havner de til sidst paa en Opdragelsesanstalt for særlig slemme Børn, og man kommer da let til at anstille den Betragtning: Er det, fordi de Børn, der som smaa mister deres Forældre, har slettere Karakter, at saa mange af dem skejer ud og maa paa disse Anstalter, sker dette, fordi de er af en daarligere Støbning end andre Børn og er født med slette Anlæg? Jeg tror ikke, man kan gaa ud derfra. Disse Børn er snarere blevet forsømt fra det Øjeblik, de mistede deres Forældre, og derfor er de blevet daarlige og har skejet ud i en saadan Grad, at man har været nødt til at passe meget nøje paa dem og har maattet anbringe dem paa disse Anstalter. Mon det ikke vilde være rigtigere, at man samtidig med, at man ofrer de 1,000 Kr. pr. Barn, der er anbragt paa Statens Opdragelsesanstalter, ofrede lidt mere paa de Børn, som anbringes af Plejehjemsforeningerne. Der er mange af disse Børnehjem, hvor der findes 30—40—50—60 Børn, men hvor Børnene dog efter mit Skøn har det udmærket. Alligevel er jeg sikker paa, at et Børnehjem aldrig i Betydning for Barnet kan maale sig med et godt privat Plejhjem. Det er jo saadan, det ved alle, som har Børn, at Forældre ofte har vanskeligt ved rigtigt at forstaa, paa hvilken Maade de skal opdrage deres egne Børn — Børn har jo forskellige Anlæg, nogle skal tages med det gode, nogle haardt —, men naar det kan volde Vanskelighed for Forældre at vide, hvordan de skal opdrage deres Børn, vil man kunne forstaa, at det paa et Børnehjem, hvor der er 40—50 Børn, er næsten uoverkom-